

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz

Obecní noviny

č. 12, říjen 2012

Slovo starosty.

Přihlásíme se do soutěže vesnice roku?

Vyhlašovatelé soutěže jsou Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Ministerstvo zemědělství ČR, Spolek pro obnovu venkova ČR, a Svaz měst a obcí ČR.

Organizace soutěže probíhá ve dvou kolech. Všechny přihlášené obce jsou nejprve hodnoceny v krajských kolech. Do celostátního pak postupuje za každý kraj vždy maximálně jedna obec, které je udělena Zlatá stuha v krajském kole. V rámci celostátního kola jsou vyhodnocena první tři místa. Vítěz celostátního kola postupuje do soutěže Evropská cena obnovy vesnice. Vesnicí roku Královéhradeckého kraje se stala v roce 2012 obec Vrbice.

Modrou stuhu za společenský život obec Konecchlumí
Bílou stuhu za činnost s mládeží obec Lovčice
Oražovou stuhu za spolupráci se zemědělským podnikem obec Sovětice

Modrou stuhu za péči o zeleň obec Nahořany

Při procházce obcí se za poslední období mnohé změnilo. Uvidíme opravené kamenné památky, upravený hřbitov, dětské hřiště. Místní spolky se aktivně účastní společenského života, je vydáván pravidelně náš zpravodaj, jsou pořádány výstavy pro občany ze širokého okolí a výtvarné dílny pro děti. Byly napsány a vydány knihy o historii naší obce a také se postupně se opravují cesty a silnice v obci. Řeší se funkčnost obecních objektů a veřejných prostor a provádějí se stavební opravy. Jen pár těchto uvedených bodů, nám umožní zařadit se do soutěže Vesnice roku 2013 a v případě umístění získat finanční prostředky, např. na výstavbu chodníku u hlavní silnice. Prosim tedy všechny naše občany o zvážení, zda se zapojit v příštím roce do této soutěže s myšlenkou, že i když se neumístíme na předních místech, tak všichni společně zvelebíme naši obec. Účast v této soutěži není jen záležitostí volených zastupitelů, ale nás všech, kteří zde žijeme.

Váš starosta

Starosta obce upozorňuje zejména starší občany, aby neuváženě nepodepisovali smlouvy od podomních obchodních zástupců. Obec nedává žádným takovým obchodníkům doporučení.

Společenská rubrika.

Obecní úřad v Ohnišťanech přeje svým spoluobčanům k jejich životním výročí všechno nejlepší!

V říjnu oslaví paní Růžena Bydžovská své 92. narozeniny, paní Vlasta Ouzká své 86. narozeniny.

V prosinci oslaví paní Hana Šulcová své 75. narozeniny a paní Anna Šperková bude slavit své 82. narozeniny. Hodně zdraví Vám všem – milé oslavenkyně!

Výzva k podání podnětů k územnímu plánu v obci Ohnišťany

Obec Ohnišťany zahájila přípravné práce k pořízení nového „Územního plánu Ohnišťany“, který nahradí v současnosti platnou územně plánovací dokumentaci „Územní plán obce Ohnišťany“ (platnost ÚPO skončí dle zákona 183/2006 Sb. k 31.12.2015). Zastupitelstvo obce vyzývá občany k podání námětů a připomínek k řešení ÚP týkajících se rozvoje obce Ohnišťany, případně k podání požadavků ze strany vlastníků nemovitostí a pozemků. Připomínky a návrhy je nutno podat písemně se zákresem v katastrální mapě s vyznačenou zájmovou lokalitou a předpokládaným záměrem. Pro snadnější komunikaci do žádosti napište emailovou adresu a telefonní číslo.

Náměty, připomínky a požadavky budou předány pořizovateli, resp. zpracovateli územního plánu a budou zhodnoceny v souladu se zákonem 183/2006 Sb. v rámci procesu pořízení ÚP. Návrhy budou shromažďovány do doby ukončení projednání návrhu zadání ÚP Ohnišťany, předpoklad závěr roku 2012. Jednotlivé kroky pořízení ÚP budou oznamovány veřejnou vyhláškou, proto je nutno sledovat informace uvedené k ÚP na úřední desce obce.

Upozornění! Obecní úřad upozorňuje občany, že dne 12. a 13. října se konají na OÚ volby do zastupitelstev krajů. Volební místnost bude otevřena první den od 14,00 hodin do 22,00 hodin a druhý den od 08,00 hodin do 14,00 hodin. Dále upozorňujeme, že bude končit letní čas. Dne 28. října ve 03,00 hodin posuňte své hodiny o hodinu zpět – to je na 02,00 hodiny. Obecní úřad sděluje, že Veřejné zasedání obecního úřadu se konalo:

13. plenární zasedání – dne 4. 7. 2012.

14. plenární zasedání - dne 19. 9. 2012

Upozornění!

Uzávěrka příštího zpravodaje bude dne 15. 12. 2012.

Sdělení společenské rubriky.

Obecní úřad velice pečlivě sleduje všechny společenské události v životě našich spoluobčanů, zvláště jejich životní výročí. Pravidelně je jim blahopřáno ve Zpravodaji a konají se osobní návštěvy a to už mnoho let. K 70. a 75. a 80 a vyšším narozeninám přicházejí blahopřát za sociální komisi obecního úřadu paní Štefanová a paní Šulcová. K těm nejstarším přijde s přáním pan starosta s paní místostarostkou. Jsou to setkání plná úcty ze strany obecního úřadu a plná dojetí ze strany oslavenců. Protože je život dnes mnohem rychlejší a náročnější ze strany zaměstnavatelů, občas se stává, že gratulanti se netrefí přímo do onoho slavného dne a pak z dobrého úmyslu udělat někomu radost, vznikne nepříjemnost. Jak se těmto situacím vyhnout přimělo zastupitele k volbě nového způsobu projevu blahopřání.

Od 1.1.2013 bude posíláno písemně. Samozřejmě, že se tím intenzita přání toho nejlepšího nezmenší – ba, naopak! A nebude-li tento způsob občany přijat, pak obecní úřad jistě najde ještě jinou možnost komunikace s našimi nejváženějšími spoluobčany! L.Š.

Co znamená slovo „dočasně“?

Koncem měsíce srpna a začátkem září se objevily ve sdělovacích prostředcích zprávy o dalších dočasně uzavřených poštách. Česká pošta zdůrazňuje, že pobočky pošt uzavřela pouze dočasně, než najde nového pracovníka. V Hradeckém Dnes píše Štěpánka Tůmová, že pošta na obce tlačí, aby přešly na jiný způsob služeb, které jsou však oproti kamenné pobočce omezené. Pošta takto už třetí rok „optimalizuje“ svou zastaralou síť. V dalším článku míní Sdružení samospráv, že rušení pošt umrtví venkov. Tajemník sdružení – Tomáš Chmela - říká, že Česká pošta nejenže přistupuje k obcím necitlivě a arogantně, ale v rozporu se zákonem omezuje dostupnost základních poštovních služeb pro veřejnost tím, že zruší poštu. Tam, kde byla, nahradí ji mobilním obslužným místem, což není nic jiného než auto s pošťáčkou. Na všech místech republiky pošta říká, že služebnu „zavírá dočasně“. Nikdy však neudá termín znovuotevření! Je to tím pádem pouze hra se slovy, která je však součástí jejich záměru, aby zlikvidovali poštovní síť na venkově! A co tím vlastně Česká pošta dokázala? Nic !! Pouze vyplivla celou hromadu dalších nezaměstnaných a připravila komplikace nám – svým dřívějším zákazníkům.

Dočasnost zavření pošty v naší obci trvá už 11 měsíců! Není k tomu už co dodat!!

Upozornění: Na našich webových stránkách www.ohnistany.cz jsme zřídili novou aplikaci. Je to teploměr a vlhkoměr, jehož čidlo je umístěno na OÚ. V grafické podobě zde můžete sledovat jak aktuální teplotu a vlhkost tak trendy za minulá období. Prohlédněte si ji, je velice zajímavá. Další novinky připravujeme. JB

Kříž na svém místě.

Dne 1. září byl s plnou opatrností přivezen speciálním nákladem a doprovodem opravený kamenný kříž a umístěn na své původní místo. Ještě hodně práce musí být uděláno, než bude přesně usazen a upraven.

Také vedlejší zvonici čeká celková rekonstrukce. A opravený zvon bude prý i zvonit!

Na kříži je nápis: 1801 Pane, zůstaň s námi!

Z horoucí vděčnosti za Boží ochranu po čas strašlivé nemoci, je tento svatý kříž, co povinná Bohu obět', od nábožných osadníků zdejších, ke cti a chvále Boží obnoven dne 25. září 1830.

A my můžeme dodat, že další opravy se dočkal v roce 2011-2012. Ovšem, jak dlouho vydrží krásný vzhled sochy tentokrát, nelze odhadnout. Už dva týdny po jejím instalování, si na ní hrají děti. Šplhají po ní nahoru a dokonce si z ní udělaly terč a snaží se trefit střed kříže. Myslím, že by měli rodiče svým dětem připomenout smysl těchto soch,

jejich historii, stáří a v neposlední řadě výši finanční částky, která byla za opravu zaplácena! Asi o náboženském smyslu těchto objektů je zbytečné této generaci povídat. A tak jen připomenou, že způsobené škody už nebude příště platit obecní úřad, ale rodiče dětí, které toto způsobí L.Š.

Pranostiky na říjen:

Dne 3.10. Den svaté Terezičky nebývá bez vlažičky.

Dne 4.10. Svatý František zahání lidi do chýšek.

Dne 8.10. O svaté Brigitě bývá mlha na úsvitě.

Dne 15.10. Po svaté Tereze mráz po střeších leze.

Dne 16.10. Jaký den svatý Havel ukazuje, Taková zima se objevuje.

Sucho-li na svatého Havla,

Bude budoucí rok suchý.

Dne 17.10. Svatá Hedvika medu do řepy zamíchá.

Dne 21.10. Svatá Voršila zimu posílá.

Dne 28.10. Šimona a Judy - zima je všude kožich sneste z půdy.

Tuhnou na poli hrudy.

Hasiči

Opět uplynul nějaký čas od posledních informací o dění v místním hasičském sboru, které jsem vám tlumočil v předminulém čísle. Navážu tedy tam, kde jsem skončil a to událostmi po hasičském plese.

První a to zásahovou akcí byla účast na požáru v Chotělicích 13. března. Hořela tam hromada gum u zásobárny siláže za vesnicí. Při příjezdu naší jednotky byl požár již pod kontrolou dříve přijetých jednotek a naše pomoc spočívala v doplňování vody. Při tomto požáru nebyl nikdo zraněn a materiální škody byly minimální. Na konci března byl sběr železného šrotu, z něhož se trochu zahojil stav naší pokladny. Měsíc se překulil a pomoc hasičů využila obec při pálení roští u hřbitova, které se tu shromáždilo při čištění příkopů a přípravě na opravu cesty u hřbitova. Týden na to připravili hasiči na hřišti každoroční „pálení čarodějnic“ v podobě táboráku s opékáním buřtíků.

Následovala dvouměsíční činnostní pauza, po které byl náš sbor pozván na hasičskou soutěž k 125. výročí založení hasičského sboru do Smrkovic. Pozvání přišlo na poslední chvíli a tak jsme nedokázali dát dohromady soutěžní tým. Ale naši hasiči se soutěže zúčastnili jako technická pomoc při doplňování vody a pomáhali i týmu Nevřatic při požárním útoku. V posledním týdnu školního roku se čistila požární nádrž a přilehlé plochy. Členů sboru, mládeže a ostatních ohnišťanů se sešel hojný počet a tak se vše stihlo velice rychle. Navíc se poklidilo i okolí hasičského domu. Školní rok byl zakončen 29. 6. na místním hřišti Dětským dnem, při kterém hasiči připravili pro děti spoustu soutěží o nepřeberné množství sladkostí. První prázdninový víkend jsme jeli do sousední Šaplavky oslavit 120. výročí založení místního hasičského sboru. Oslavy začaly slavnostním průvodem obcí a položením věnce u pomníku padlých. Po průvodu byl slavnostně požehnán na místním hřišti nový prapor hasičů Šaplavky. Následovaly soutěže v požárním sportu v disciplínách útok a štafeta. Našemu týmu se povedl útok s nejlepším časem ze všech a i přes třetí místo ve štafetě jsme skočili první a získali Pohár starosty obce a Putovní okrskový pohár. V těsném závěsu za námi skočili Šaplaváci a za nimi hasiči ze Smidar.

Posledním počinem a opět soutěžním, poslední prázdninovou sobotu, byla účast na oslavách 120. výročí založení hasičského sboru v Loučné Hoře. Soutěžilo se opět v požárním útoku a štafetě. Místní si chtěli oživit pravidla používaná dříve a tak se netradičně při útoku sála voda ze zakopané kádě. Navíc se stroje musely startovat ručně nebo pomocí startéru, ale to bylo již s časovou penalizací. Bylo to netradiční, ale myslím, že pro všechny zúčastněné týmy zajímavé zpestření. Náš tým za těchto podmínek vybojoval krásné druhé místo. Celá oslava se nesla v pohodovém duchu stejně jako v Šaplavce a i počasí přálo. A tak nelze než našim sousedním hasičům poděkovat za pěkně připravený soutěžní den s příjemnou atmosférou, kterou vnesli do jejich oslav. Doufám, že i nám se příští rok podaří připravit takto dobře proběhnuvší oslavy 130 let založení hasičského sboru v Ohnišťanech. Ing. Zdeněk Chalupa

Svaz důchodců

Vážení čtenáři - prázdniny nám uběhly jako voda a před námi je opět podzim. I v letošním roce budeme pořádat vánoční výstavu, pozvánku najdete na straně 5, termín konání je 24. listopadu 2012. Kdyby se k nám chtěl někdo z čtenářů připojit, nebo sám vystavovat a prodávat svoje výrobky, pomoci nám s přípravou, nebo přijít s nějakým nápadem – rádi ho přivítáme a oceníme jakoukoli pomoc. Doufám, že se zase výstava bude líbit a že navodí tu správnou vánoční atmosféru. Informace o přípravě Vám rádi poskytneme každou středu v knihovně.

Ohnišťanská dílnička

Prázdniny nám utekly jako voda a opět je tu září. Dne 7. 9. 2012 jsme měli první dílničku po prázdninách, bylo nás 8. Dětem jsem připravila výrobu panenek a panáčků ze zbytků vlny. Děvčata si vymyslela ještě doplňky – šátečky a sukýnky. Společně ještě udělala z vlny i chobotnici. 21. 9. byla druhá dílnička, vyráběly se opět panenky z látky, děvčata si je ušila sama. Kluci si opět stavěli, ale do plstění se pustili také. Přišlo 11 dětí. Také došlo i na oblíbenou stavebnici. Dílnička bude i nadále jednou za čtrnáct dní to znamená, že další bude 5. 10. 2012 od 15 do 17 hodin. Těším se na všechny. Ivana Syřišťová.

Vlastníte živnostenský list? Podnikáte v určitém oboru? Napište o své činnosti do Ohnišťanského zpravodaje, který vydává obecní úřad! Nabídněte své služby občanům buď formou reklamy, nebo podrobnějším popisem své činnosti! Sdělte své dodací lhůty na dodání svých prací, sdělte svá telefonní čísla či jinou formu možnosti kontaktů s Vámi! Rádi vše uveřejníme a pomůžeme vám rozšířit okruh Vašich zákazníků!

Ohnišťanské stromy.

Když v minulém Zpravodaji vyšel příspěvek pana Vondráčka o katalpě trubačovitě, reagovaly na něj pouze dvě čtenářky. Paní Mejdrová vzpomněla na to, kdy její dědeček – pan Bucek - ony stromy sázel, ale časově toto nedokázala zařadit.

A přesně tak o tom mluvila jiná paní. Vyrazila se mnou na náves a některé stromy mi – doslova – představila. Sama je sázela a tak k nim má opravdu blízký vztah. Ukázala mi „její“ javory a tisy a také mě upozornila na zbytek lipové aleje, která vedla až k Bydžovským „do rohu“, č.p. 20. Tato alej byla památkově chráněná a každý strom byl proto označen tabulkou. Nezapomněla mi také ukázat prostor po lípě Svobody z první republiky a spolu jsme přemýšlely, proč vlastně byla uříznutá.

Tato paní se pamatuje, že pařez lípy byl úplně zdravý a po roce celý nově obrazil. Ale opět to bylo zlikvidováno. Ta lípa Svobody dopadla vlastně tak, jako svoboda naší první republiky.

Rozhovor to byl velice zajímavý a snad ne poslední! Domluvily jsme se, že mi své další vzpomínky zase příležitostně sdělí. Děkuji jí za hezkou chvíli!

Závěrem chci říci, že úprava návsi a výsadba stromů byla – dle zápisů – provedena v roce 1979

L.Š..

Mateřská škola.

Když jsem poprvé vstoupila do naší mateřské školy v době, kdy se tam prováděla instalace plynového topení, pomyslela jsem si „tady vybuchla bomba“. Ve školce máme jednu uklízečku a to ještě na zkrácený úvazek. I když ji budeme všichni ze školky pomáhat, nemůžeme to dát dokonce prázdnin do původního stavu. Pozvat si úklidovou službu, to by byly další nemalé výdaje. Vzpomněla jsem si na doby, kdy jsem já chtěla dát své roční dítě do jeslí. Jednou z podmínek přijetí bylo odpracovat 50 hodin pro město. Napadlo mě vsadit na rodiče. Víím, že v dnešní době se takovéto podmínky již nedávají, ale řekla jsem si, zkus to. Máme přece super rodiče, kteří mají zájem o školku i o to v jakém prostředí jejich dítě vyrůstá. Začala jsem tedy rozesílat SMS zprávy a žádat o pomoc. Byla jsem překvapená, co rodičů reagovalo

pozitivně. Pokud se jim to nehodilo ve všední den, šli jsme po vzájemné domluvě uklízet i o víkend. A proto bych chtěla touto cestou mnohokrát poděkovat panu starostovi Milanu Peštovi, který se zasloužil společně s radou obce o to, aby se výměna elektrického topení za plynové uskutečnila. Dále mnohokrát děkujeme našim rodičům, že si našli čas a přišli nám v této výjimečné situaci pomoci. Jmenovitě paní Končické, Novotné, Sedláčkové, Zummerové, Holcové, Bydžovské, Šoltysové, Čapkové, Červené a také panu Hamanovi, Syřištovi, Holcovi, Vondráčkovi, Končickému.

Děkuji moc svým pilným a obětavým zaměstnancům, jejichž pracovní doba se o prázdninách natáhla někdy až na 12 hod. denně. Dále všem, kteří se na rekonstrukci podíleli, p. Mejdr (elektroinstalace), p. Šandora a p. Čaky (zednické a jiné drobné práce) a p. Štancel (malířské práce).

Je pravda, že některé věci dotahujeme dodnes, ale přesto se nám podařilo zahájit nový školní rok v čistém, krásném a příjemném prostředí naší mateřské školičky. A kdo jste se ještě nebyl v naší mateřské škole podívat, zveme Vás na „**Den otevřených dveří**“, který proběhne **v úterý 23. října 2012**. Můžete nás navštívit v čase od 8 – 18 hod. Předem děkujeme za Vaši návštěvu.

Během rekonstrukce

Ředitelka školy Tučková Ilona

Vždycky o něco jde – třeba o hovínko!

Před několika dny jsem mluvila s pracovníkem, který se stará – a dobře se stará o údržbu hřbitova. Začala jsem s ním o té práci a hlavně o sečení trávy na hřbitově mluvit. Ale, jeho pohled nebyl zrovna optimistický! Řekl mi, že mám napsat do Zpravodaje, aby návštěvníci hřbitova opravdu nevodili sebou psy! Že je to přímo strašné, když se mu psí hovínko dostane pod sekačku nebo křovinořez! To potom má ten extrement i ve vlasech a musí se jít – uprostřed sečení – domů osprchovat, protože by v tom smradu nevydržel. Odvolával se na dodržování Hřbitovního řádu a i já tímto tuto vyhlášku připomínám. Ale! Problém je možná ještě jinde! Od určité doby nejdou napevno zavřít hřbitovní vrata. Vedle zdi rostoucí lípy leží přímo na hřbitovní zdi a sloupu vrat a svou vahou mohly také sloup a tím i vrata posunout a zkřížit. Proto nejdou zavřít a volně pobíhající psi tam mají snadný přístup. Tak prosím – nevodte psy na hřbitov a nenechávejte je volně pobíhat po vsi! A i obecní úřad musí pověřit někoho, kdo tento problém bude řešit!

L.Š.

Ti jsou taky naši .... Hiršl František.

V roce 1924 se v čísle popisném narodil syn František panu Františku a Marii Hiršlovým. Vychodil ohnišťanskou a smidarskou školu a v Novém Bydžově se vyučil lakýrníkem a malířem písma. Za 2. světové války měl být totálně nasazen na práci do Německa. Protože tam nechtěl jít, různě se před Němci skrýval. Nejvíce ve stodole svého strýce v Barchově a později odjel do Ostravy, aby doma neohrožoval celou svou rodinu. Po válce v Ostravě zůstal, oženil se tam s manželkou Emilií a měl dva syny – Jiřího a Pavla.

Vystudoval pedagogickou školu a později vyučoval na středním odborném učiliště písmografiku a malířství. Už od svého mládí maloval obrazy – hlavně krajinářství a květinové motivy z přírody. Koupil si v Beskydech chatu a zde čerpal různé nápady a inspiraci. Brzy se stal členem malířského amatérského spolku výtvarných umělců a tak získal právo své obrazy vystavovat. Své výstavy pořádal v Ostravici, Ostravě a v dalších různých městech na Ostravsku. Zůstal však věrným patriotem své rodné vesnici a využil vždy příležitost, kdy se lidé v Ohnišťanech setkávali – třeba o pouti nebo různých slavnostech a své obrazy vystavoval i tady ve školní budově. Snad se někdy najde příležitost je znovu vidět a připomenout si tak jeho tvorbu.

Pan František Hiršl zemřel 5. prosince 1999 ve věku 75 let.

L.Š.

Sport v Ohnišťanech.

Dne 12. srpna 2012 skončily v Londýně letní olympijské hry. S potěšením jsme sledovali, jak naši sportovci vyhrávali a byli ověšováni olympijskými medailami. A navíc to

bylo vyhrávání ve sportech ne moc známých a ani ne moc známými lidmi.

Trochu jsem o tom přemýšlela a napadlo mě, co dalších talentů zůstává skrytých a neodhalených! Však i v naší obci by se našli borci, na příklad v boxu, v džudu, ve vzpírání, v moderním zápasu a v dalších sportech, kde je třeba síla, mrštnost a odvaha. Taková představení se občas tady konají, třeba o pouti nebo o plese a kdo u toho nebyl přímým divákem tak pouze lituje, že neznal přesný začátek těchto bojů. Velmi bychom tleskali nejen těm mladým borcům, ale hlavně těm starším! Určitě bychom měli chuť se k těmto bitkám přidat! Uznávám však, že by to bylo zcela

marné, ale určitě bych jim tleskala ze všech svých sil, provolávala bych slávu „našim furiantům“ a povzbuzovala je hesly „ať jsem bit, jen když se peru“. Naši milí bojovníci – jen tak dál – aspoň je o čem mluvit!
L.Š.

V následujících měsících budou ve sdělovacích prostředcích vzpomínány Významné dny. Připomeňme si je :

1. 10. Mezinárodní den seniorů
5. 10. Světový den učitelů
9. 10. Světový den pošty
- 10.10. Světový den duševního zdraví
Mezinárodní den za omezení přírodních katastrof
- 16.10. Světový den výživy
- 17.10. Mezinárodní den za odstranění chudoby
- 24.10. Den Spojených národů
Světový den informovanosti o rozvoji
- 28.10. Den vzniku samostatné ČSR – 1918
- 11.11. Den válečných veteránů
- 16.11. Mezinárodní den tolerance demokracii
- 17.10. Státní svátek – Den boje za svobodu a demokracii Světový den dětí
- 21.11. Světový den televize
- 25.11. Mezinárodní den za odstranění násilí páchaného na ženách
- 1.12. Světový den boje proti AIDS
- 2.12. Mezinárodní den za odstranění otroctví
- 3.12. Mezinárodní den lidí s postižením
5. 12. Mezinárodní den dobrovolníků
6. 12. Mezinárodní den civilního letectví
- 10.12. Den lidských práv
- 11.12. Mezinárodní den hor
- 18.12. Mezinárodní den migrantů

Svaz důchodců Ohnišťany

Vás srdečně zve

na 6. vánoční výstavu a tvořivou dílničku

Opět si ozdobíte perníčky, svíčky. Můžete si vyrobit dekoraci ze sena a děti si mohou vyrobit andělka nebo sněhuláka z tvrdené vaty a ještě další drobné dekorace. Dále jsme ještě připravili pro inspiraci výstavku sněhuláků pro děti a pro maminky trošku vánočního pečení. Punč a zákusky opět budou.

Těšíme se na Vás
24.11.2012 od 9.00 do 17.00
v Obecní hospodě

Ohlédnutí za létem ...

Pro letošní rok je léto nenávratně pryč! Jak se tak za ním ohlížím, konstatuji, že nebylo zrovna nejlepší! Ani počasím – ani úrodou – ani vlastními prožitky! Tyto pocity tlačí vzpomínky zpátky – hodně zpátky – až do dob mého dětství. Tehdy to bylo všechno úplně jinak a snad nebude na škodu o tom trochu popovídat!

Vše ve vsi se prožívalo zcela odlišně od současného života, že to vypadá jako život na jiné planetě! Každý měl svá pole a jen se dřel a snažil se z hospodářství získat co možno nejvíc. Nebyla televize, nebyla auta, nejezdilo se na dovolenou. A tak lidé přijímali s povděkem pozvání „na výlet“ od tehdejšího majitele panství Podlesí – pana Bedřicha Jemelíka, který každý rok – těsně přede žněmi – zval Ohnišťáky – na zámek. Místní hasiči oblékli své parádní uniformy, Sokolové své kroje, lidé se na násvi sešli, do jejich čela se postavila kapela a celá ves vyrazila k Podlesí. Tam – v otevřené bráně – čekal pan Jemelík, všechny přivítal a pozval do zámeckého parku. Byly už tam připravené lavice k sezení a malinová šťáva k osvěžení. Hasiči předvedli kousek svého cvičení, totéž udělali Sokolové, školní děti zatancovaly taneček, hudba hrála a pan Jemelík procházel mezi svými hosty. Pohovořil s nimi, podebatovali o nastávajících žních a nedělní odpoledne plynulo v dobré pohodě. Tato pohoda však obyčejně končila náhle, ani nebyl čas se rozloučit. Vypuklá letní bouře, liják všechno ukončil a lidé utíkali, jen se za nimi v dešti kouřilo.

Naše rodina měla sebou kočárek, protože jsem byla na takovou cestu ještě velmi malá. Tatínek mne naložil, maminka popadla za ruku mou sestru a už jsme pelášili ke Kamenci a domů. Celí jsme promokli, maminka nás ihned převlékla do suchého oblečení, ale já byla takové slabé a často nemocné dítě a za chvíli jsem měla horečku. Ta se stále zvyšovala a potom už strýček Sedláčků zapřáhl do vozu tu jejich krásnou kobyly Blanku a ujížděl do Obory pro doktora Janderu. Ten přijel, konstatoval, že je to z toho promoknutí, naordinoval zábalu, nějaké prášky a pobyt v posteli. Ležela jsem několik dnů v postýlce v naší kuchyni na poště. Přijel nás navštívit bratr mé matky – strýček Stanislav s dcerou Jiřinkou a všichni seděli kolem mé postýlky. Venku řádila další velká letní bouřka a najednou – pootevřeným oknem – „cosi“ vklouzlo do kuchyně. Bylo to podobné „prasátku“, které se pouští odrazem světla na zrcátko. Plulo to kuchyní po všech zdech dokola, přejelo to po všech sedících osobách a pak to opět oknem vypadlo ven. Všichni jsme byli poněkud omráčení a až po chvíli začaly dohady, co to vlastně bylo a čeho jsme byli nejen svědkem, ale i přímými účastníky. Strýček Standa, který byl učitelem, udělal překvapivý závěr.

Byl to kulový blesk! A jen zázrakem se nikomu nic nestalo!

Vlastně – musím přiznat, že tedy ani dřív nebylo vše tak ideální! To jen ve vzpomínkách si minulost idealizujeme a vymyslíme si, jak to bylo báječné!

L.straufova@seznam.cz

Příběhy z veterinární ordinace doktora Šímy.

Zvědavé krávy.

Jeden chovatel si mne pozval, že potřebuje uspat pětimetrákovou krávu vůdkyni stáda, která mu pořád utíká a vede stádo mimo vyhrazenou pastvinu – ohradník neohradník. Ale ani takové případy se někdy neobejdou bez překvapení! Připravil jsem si dávku, namířil a foukl, ale zároveň se mnou foukl vítr a dávku dostalo malé tele. Spalo do večera, našťastí se probralo. Když některé krávy ze stáda utečou a dostanou se do volné přírody, tak velice rychle a úspěšně zdivočí. Přizpůsobí se velmi dobře a mají smysly najednou tak bystré, že je problém je odchytil. Pořádné překvapení umí ale člověku připravit i krávy, které jsou ustájené v kravíně. Měl jsem dva týdny úplně nové auto a protože sněžilo, tak jsem ho zaparkoval do krmné chodby mezi krávy, ve které jezdí traktor a z něj přímo padá krmení kravám. Převlékl jsem se a šel něco dělat na druhou stranu kravína. Když jsem se vrátil, měl jsem všechny dveře u auta otevřené. Krávy je zotvíraly jazyky. Celé auto bylo oslintané, navíc spodními zuby vydřely na autě ozdoby.

Kozí nadílka.

Jeden klient si mne pozval jednou na Štědrý den a když jsme vyřídili co bylo třeba, tak mi povídá, že má ještě kozu a ta má už termín a měla by родit. Zeptal jsem se ho, jestli na ní něco pozoruje a on jen tak smutně koukal, tak jsem mu řekl, když už jsem tam aby mi přinesl vodu, že do ní zkusím sáhnout. Byla už otevřená a vytáhl jsem kůzle, druhé, třetí a byla to paráda! Za rok na Štědrý den jsem tam jel znovu a všechno se opakovalo. Koze se nejspíš nechtělo tlačit, nebo kdo ví, třeba byla se svým lékařem maximálně spokojená!

Antikoncepce pro kočky.

V poslední době se rozmáhá podávání antikoncepce kočkám. Toulavých koček nepřibývá jen na vsích, ale i ve městech. Někomu vadí jejich hlasité mrouskání, jiný se zase bojí nemocí, které mohou kočky přenášet, ale další lidé je naopak brání a krmí. Někdo si myslí, že si ušetří starosti s případnými nechtěnými koťaty tím, že podá kočce antikoncepční pilulku. Ono uhlídat fenu bývá pro majitele pěkný zážitek, natož uhlídat kočku, která je zvyklá se pohybovat venku zcela volně. Hodně lidí přichází s tím, že chtějí dát kočičce antikoncepci, aby neměla koťata. Chtějí to řešit chemicky, různými preparáty, dost často se jedná o lidská léčiva, antikoncepci. Kočkám to ale paušálně dávat nelze. Pokud dá někdo antikoncepci kočce, která je už březí, koťatům stejně nepředěje, ale kočka pak nemusí koťata vůbec porodit. Koťata v ní zemřou a následně dojde k úmrtí kočky. Případů, kdy byly kočkám podány antikoncepční preparáty tohoto charakteru, měli už v ordinaci několik. Majitel nevěděl, že je kočka březí, protože to nepoznal – březí byla jen krátkodobě. Přišel až s tím, že se kočka snaží marně několik dnů porodit. Následoval rozpad koťat a úhyn kočky. Nejjednodušším a nejbezpečnějším řešením je chirurgická kastrace, která je definitivní na rozdíl od jednorázových preparátů. Přitom se cenově pohybuje téměř stejně.

Dle Stanislavy Koblihové zpracovala L.Š.

Generalissimus Albrecht z Valdštejna.

Historie Ohnišťan – hlavně Nových Ohnišťan – souvisí velmi úzce s Albrechtem z Valdštejna. Albrecht Václav Eusebius z Valdštejna se narodil na tvrzi Heřmanice dne 14.zář 1583. Byl zcela nemajetný, měl pouze svůj šlechtický původ.

V roce 1599 studoval na protestanské akademii v Norimberku. Měl tam stále problémy se svou výbušností a nekázní a musel odtud odejít. Byl členem Jednoty bratrské, ale protože v zemi narůstal vliv katolíků, nemohl pomýšlet – jako protestant – na službu u dvora. Vstoupil tedy do armády a své první válečné zkušenosti získal v boji s Turky roku 1604. O dva roky později přestoupil ke katolictví, protože byl velmi ctižádostivý a věděl, že jinak svou životní kariéru nevybuduje. Aby získal i majetek, oženil se – zcela zjiště – s bohatou vdovou Lukrécie z Landeka a získal tak lukovské, vsetínské a další statky. V roce 1614 ovdověl. To už byl významným armádním důstojníkem. Dopustil se také chybného kroku a to v roce 1619, kdy přešel s částí pluku a s plukovní stavovskou pokladnou na stranu císaře Ferdinanda II. . To vyvolalo velké pobouření a moravští stavové ho jako zrádce vypověděli ze země a zkonfiskovali jeho moravský majetek. Císař nakonec pokladnu stavům vrátil. V císařských službách se Valdštejn víc než osvědčil, byl nejtalentovanějším vojevůdcem všech dob. A také byl – řečeno dnešním jazykem – velkým podnikatelem. Od roku 1621 půjčoval císaři peníze na vedení válek a císař, který neměl žádné finance, mu místo peněz dával konfiskovaná území v severních a východních Čechách. Tak vlastně se stal majitelem panství Staré Smrkovice a dvora v Ohnišťanech, který dřív patřil Koruně. V roce 1623, ve svých 40 letech se oženil Albrecht s 22 letou Isabelou Kateřinou, dcerou Karla z Harrachu. Dne 22.listopadu 1627 se jim narodil syn Karel Albrecht, ale již 12.ledna 1628 zemřel. Isabela Kateřina žila až do března roku 1654.

A jak skončil Albrecht? Samozřejmě, že zradou svých „přátel“ a „spolupracovníků“! Ti ho tak dlouho pomlouvali u Ferdinanda II., až ten vydal roku 1634 „supertajnou instrukci“, že pokud Albrecht neodejde a nevzdá se bez boje, má být zabit. Vykonavateli tohoto úkolu se stali podplukovník Walter Geraldin, kapitán MacDaniel a rytmistr Walter Deveroux. Tito pánové a vrazi nejdřív do určitého domu pozvali na banket Valdštejnovy generály Trčku, Illova, Viléma Kinského a Valdštejnova sekretáře doktora Niemanna. Tam je probodli a některé utloukli. Potom se vříteli do domu, kde Valdštejn už spal. Vtrhli do jeho ložnice a protože v chodbách zlomili kord, zabili ho partyzánou. Celý veliký majetek Valdštejnům opět zabral Ferdinand II. Dle Lenky Bobíkové zpracovala L.Š.

P.S.

Chcete-li se o historii Ohnišťan dozvědět víc, můžete si v obecní knihovně půjčit různou literaturu, která Vám osvětlí mnohé zdejší události. K dispozici Vám jsou následující tituly:

Historie popisných čísel a domů v Ohnišťanech
Ohnišťáci a Ohnišťany

Kdy, kde, kdo bydlel ...

Svatý Hubert
Kronika obce Tereziny Dary
Vzpomínky na 1.světovou válku Josefa Bydžovského
Legionáři z Ohnišťan
Legionáři z okolních obcí
Podlesí

L.Š.

Sokolský slet.

Pro čtenáře, kteří nemají internet.

Když mi naše Alenka dne 23.června 2012 řekla, že příští víkend nám nezavolá, protože jede cvičit na sokolský slet, byla jsem skoro v šoku! Jak to, že o tom není nikde nic slyšet? Proč se tomu nedělá žádná reklama? Víím, že se připomínalo založení Sokola před 150 lety, ale že by už tento víkend se konala největší sokolská slavnost – slet? Přemyslím, kolikátý to už bude – asi XV. ?Jak šly vlastně za sebou ?

- I. slet se konal v roce 1882 – cvičilo 1.572 cvičenců
- II. slet se konal v roce 1891 – cvičilo 2.400 cvičenců
- III. slet se konal v roce 1895 – cvičilo 5.000 cvičenců
- IV. slet se konal v roce 1901 - cvičilo 11.000 cvičenců
- V. slet se konal v roce 1907 – cvičilo 12.000 cvičenců
- VI. slet se konal v roce 1912 – cvičilo 30.000 cvičenců
- VII. slet se konal v roce 1920 – cvičilo 100.000 cvičenců
- VIII. slet se konal v roce 1926 – cvičilo 140.000 cvičenců
- IX. slet se konal v roce 1932 – cvičilo 100.000 cvičenců
- X. slet se konal v roce 1938 – 350.000 cvičenců
- XI. slet se konal v roce 1948 – 500.000 cvičenců
- XII. slet se konal v roce 1994 – 23.000 cvičenců
- XIII. slet se konal v roce 2002
- XIV. slet se konal v roce 2006

Sokolský slet v Praze v roce 1948 – Ohnišťanské dorostenky Nahoře zleva: Anna Gabrielová z č.p. 123, Jiřina Nížká z č.p. 61, Jarmila Kosková z č.p.103, Marie Müllerová z č.p. 130, Anna Janderová z č.p. 21, Marta Sedláčková z č.p. 10, Zdeňka Stryhalová z č.p. 4, Zdeňka Rodrová z č.p. 102, Hana Jarošová z č.p. 24, Eva Sýkorová z č.p. 40, Marie Šperková z č.p. 131

Promiň mi, čtenáři, tu řadu čísel, ale právě ta čísla dokládají, o jak velkou sportovní organizaci šlo!

A teď pár svých vlastních vzpomínek. Zúčastnila jsem se sletů X. a XI.. Z obou mám nezapomenutelné vzpomínky.

Na X. sletu jsem byla s rodiči a sestrou jako úplně malé dítě. Ale, tolik se o tom u nás doma mluvilo a sestra o tom vyprávěla, že postupem času už nevím, zda jsem to opravdu viděla, nebo jsem sestřiny vzpomínky převzala, až se staly živými vzpomínkami mými. Rok 1938 byl rokem velice napjatým plným očekávání nacistického nebezpečí. Češi se bránili už jen myšlenkám, že by mohli Němci naši zemi obsadit a tak si stále připomínali, že to se stát nemůže a nesmí. Celý tento slet byl naplněn těmito pocity, lidé se scházeli a vzájemně si dodávali odvalu a sílu. Ulice Prahy byly přeplněné, lidé byli až přehnaně veselí a ujišťovali se, že nás Čechy Němci nepřemohou. V průvodu krojovaných Sokolů se valily masy cvičenců a ti provolávali různá hesla, mávali – bylo to opravdu strhující!

A pak přišel ten moment, který nelze zapomenout! Nastoupil průvod dorostenců. Ulice byla plná polonahých opálených kluků, kteří v rezných trenkách a bosi, byli přímo ukázkou mládí, síly a odvahy. Uprostřed řady dorostenců župy Haná, šel hoch, tekla mu z nosu krev a tak si nos jednou rukou držel, druhou ruku zatnutou v pěst měl nad hlavou a nepřehlédnutelně křičel: me jsme me a me se nedáme! Diváci z chodníků se k němu drali, neskrývali slzy a křičeli spolu s ním. Byl to projev naděje a zároveň zoufalství. Byla to největší manifestace, jakou jsem ve svém životě viděla a nikdy na to nezapomenu!

Lidé svou solidaritu projevovali různě. Pamatuji se, že tam bylo mnoho Ohnišťáků, mezi nimi Jozífek Bydžovský z č.p.67 a strašlivě ho tlačily boty. Pochodoval kolem prodejny bot, nevydržel to už, vlétl tam a žádal o pomoc. Ihned upozorňoval majitele prodejny, že sebou v průvodu nemá peníze a majitel mu řekl – ale jsi Sokol a to mi stačí! Přezul ho a pan Bydžovský mohl pokračovat.

To všechno bylo poslední, co Praha zažila radostného, pak už nás Němci obsadili a Sokolové? Byli zrušeni, mnoho jich skončilo v koncentračních táborech, mnoho jich bylo popraveno.

Než se po skončení 2. světové války vše vzpamatovalo a připravil se první poválečný XI. Sokolský slet, přešla všechna euforie. Chystal se další velký převrat – tentokrát politický – a do tohoto se Sokolové opět – jaksi – nehodili. Přesto se konaly veliké přípravy a i my v Ohnišťanech jsme se na slet připravovali. Cvičili žáci, dorostenci, ženy a muži.

O této události jsem psala v knize Ohnišťany a Ohnišťáci, ale přesto to zopakují. Cvičila jsem za dorostenky a náš nácvik řídila Růžena Müllerová. Učily jsme se to v sále v Machkú a paní Machková byla náš jediný divák. Cvičily jsme skladbu s bílými kroužky. Měly jsme modré oblečení.

Nejdřív probíhaly slety obvodní, okresní a župní a vybírali se ti dobří. Prošly jsme až do celostátního sletu. Žáci skončili na okresní úrovni, ale my, dorostenky, jsme jely do Prahy. Tehdy tím žil úplně každý! Snad celá vesnice nás vyprovodila na nádraží, kde jsme nastoupily do vyzdobených nákladních vagónů a s velkým jásotem jsme vyjely. V Praze jsme bydlily v nějaké škole, ale tam jsme pouze přespávaly, jinak jsme byly stále na stadionu a nacvičovaly naše vystoupení. Byl to velký rozdíl – cvičit na Strahově nebo v Machkově hospodě! Stále jsme hledaly své značky a teprve po shlédnutí cvičení dorostenců jsme pochopily, jak je ta značka důležitá, protože stál-li někdo mimo ní, tak úplně rušil celkový dojem.

Velkým zážitkem byl také průvod dorostenectva Prahou. Ulice byly opět plné diváků, kteří na nás volali a mávali nám. A po samotném cvičení na Strahově jsme nemohly pochopit, proč nás diváci objímají a pláčí! Ty emoce a veliké dojetí jsme tehdy nechápaly, to až teď, kdy toto píši ! Kolem nás bylo plno Sokolek žen a mužů – ti nás hlídali. Ale, my cítily, že se mezi nimi děje ještě něco jiného, třeba jsme slyšely – ne, teď ne, až tu nebudou ty děti. Nevěděly jsme, co se chystá, to všechno přišlo až později. My odjely a střídaly nás ohnišťanské ženy. A to už se v Praze začaly dít věci – vždyť byl rok 1948. Prezident Beneš už nebyl prezidentem, ale byl jím Gottwald a lidi ho nechtěli! Sokolové pořádali veliké a bouřlivé průvody na hrad a vyvolávali různá hesla, na příklad - Chceme prezidenta na hradě a ne v Sezimově zahradě a jiná další. Hned na místě byli zavíráni a později souzeni. Nešťastná doba – nešťastné události – nešťastní lidé! A pak – konec Sokola ! Slety opět začaly po dlouhých letech. Slet XII. byl až v roce 1994 a v roce 2002 a snad tedy letos. Je škoda, že sdělovací prostředky této události nevěnovaly více pozornosti!

Ale, kdoví! Vnímání lidí se moc změnilo a třeba by to ani nikoho nezajímalo a sokolské heslo „V zdravém těle – zdravý duch“ – by asi mnohým lidem už nic neřeklo!

L.straufova@seznam.cz

Vážení čtenáři,

dočetli jste Zpravodaj a možná máte pocit zklamání, že jste v něm nenašli to, co jste očekávali. Ale, to my nevíme a proto Vás prosíme, napište nebo řekněte nám, co byste chtěli v příštím vydání mít! Ptejte se nás na věci, které Vás zajímají a my Vám na ně budeme odpovídat! Jen tak mohou vzniknout noviny, na které se budete těšit a které budou můstkem mezi občany a obecním zastupitelstvem a ten můstek nás všechny dovede k vzájemnému porozumění a spokojenému životu v naší obci.